

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Cob/66/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7223201251
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Štrkolcová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7223201251.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Natálie Štrkolcovej a členov senátu JUDr. Igora Ragana a JUDr. Ondreja Hvišča, PhD., v spore žalobcu: R E G A, spol. s r.o. Košice, so sídlom Južná trieda 82, 040 01 Košice, IČO: 31 671 349, zastúpeného: Advokátska kancelária Juristi s.r.o., so sídlom Krivá 3, 040 01 Košice – mestská časť Juh, IČO: 51 941 244, proti žalovanému: CPK, s. r. o., so sídlom Robotnícka 5, 831 03 Bratislava, IČO: 31 396 089, o určenie neexistencie záložného práva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice, č. k. K2-33Cb/15/2023-73 zo dňa 1. júna 2023, takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje uznesenie Mestského súdu Košice, č. k. K2-33Cb/15/2023-73 zo dňa 1. júna 2023.

II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým uznesením vo výroku I. konanie zastavil a vo výroku II. nepriznal žalovanému náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca navrhol, aby súd určil, že záložné právo v prospech žalovaného k nasledovným nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXXX, k. ú. A. B., obec C. – A., D. C. E., a to:
- parcela reg. „C“, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 1.136 m²,
- parcela reg. „C“, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 3.053 m²,
- parcela reg. „C“, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 248 m²,
- stavba so súp. č. XXXX, druh stavby: priemyselná budova, popis stavby: K – 300, postavená na parcele reg. „C“, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 248 m²,
ktoré záložné právo je na tomto LV evidované v časti „C: ĽARCHY“ ako „Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti číslo: 000093A/CORP/2014 v prospech CPK s. r. o., Robotnícka 5, 831 03 Bratislava, IČO: 31396089, na parc. CKN č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a na stavbu súp. č. XXXX na parc. CKN č. XXX/XX. V 5314/2014 zo dňa 23.6.2014 v.z. 1127/14 Zmluva o odplatnom postúpení pohľadávky č. 1249133_870_ZoOPP_2019_CWR SK, Dodatok č. 1 zo dňa 16.12.2019. Z-8407/2019 v.z. 17/2020“, neexistuje.

Súčasne žalobca navrhol, aby súd určil, že záložné právo v prospech žalovaného k nasledovnej nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXXX, k. ú. A. B., obec C. – A., D. C. E., a to:

- stavba so súp. č. XXXX, druh stavby: priemyselná budova, popis stavby: sklad farebných kovov, postavená na parcele reg. „C“, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 1.136 m²,

ktoré záložné právo je na tomto LV evidované v časti „C: ĽARCHY“ ako „Záložné právo v prospech CPK s. r. o., Robotnícka 5, 831 03 Bratislava, IČO: 31396089, V5315/2014 zo dňa 16.6.2014, v.z. 1066/14. Zmluva o odplatnom postúpení pohľadávky č. 1249133_870_ZoOPP_2019_CWR SK, Dodatok č. 1 zo dňa 16.12.2019. Z-8407/2019 v.z. 17/2020“, neexistuje.

3. V žalobe žalobca uviedol, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností označených v odseku 2. tohto uznesenia. Poukázal, že uznesením Okresného súdu Košice I, sp. zn. 26K/4/2017 zo dňa 24.8.2017, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 169/2017 zo dňa 5.9.2017 bol na návrh navrhovateľa F. G. H. I. J. K., J. vo veci organizačnej zložky F. G. H. I. J. K., J., pobočka zahraničnej banky, so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 47 251 336 (ďalej len „UCB“) vyhlásený konkurz na majetok spoločnosti EXTEL INVEST s.r.o. (ďalej aj ako „úpadca“) a do funkcie správcu bol ustanovený I & R KONKURZY A REŠTRUKTURALIZÁCIE, k.s. (ďalej aj ako „správca“). Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.9.2017. Veriteľ UCB si do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu v základnej lehote na prihlasovanie pohľadávok do 21.10.2017 (pôvodne) prihlásil svoje dve pohľadávky voči úpadcovi spolu vo výške 2.272.527,85 eur, avšak v prihláškach neuviedol zabezpečenie majetkom tretích osôb, ktorou je žalobca podľa Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 000093A/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 (ďalej len „Záložná zmluva 1“) a Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 000093F/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 (ďalej len „Záložná zmluva 2“). Žalobca tvrdil, že veriteľ UCB uvedomujúc si zákonné dôsledky neuplatnenia zabezpečenia v zmysle § 28 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) v znení účinnom do 31.12.2019 (t. j. do novely k ZKR podľa zákona č. 390/2019 Z. z.), prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu vzal dňa 30.5.2018 prihlášky späť a svoju pohľadávku uplatnil novými prihláškami, avšak už s uvedením zabezpečenia vzniknutého podľa Záložnej zmluvy 1 a Záložnej zmluvy 2 k majetku tretích osôb (t. j. žalobcu), ktorý majetok je špecifikovaný v žalobe. Žalobca dôvodil, že nakoľko k uplatneniu zabezpečených pohľadávok došlo veriteľom UCB až po uplynutí zákonnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok, správca predmetné pohľadávky zapísal do zoznamu pohľadávok, oznam o doručení prihlášky po uplynutí zákonnej lehoty zverejnil v Obchodnom vestníku č. 121/2018 dňa 25.6.2018 pod K044988 a poprel zabezpečenie oboch prihlásených pohľadávok, z dôvodu zániku záložného práva v zmysle ust. § 28 ods. 4 ZKR. Takto vykonané popretie správcom bolo potvrdené aj rozsudkom Okresného súdu Košice I, sp. zn. 32Cbi/7/2018 zo dňa 5.6.2019 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2CoKR/38/2019 zo dňa 28.2.2020. Uznesením Okresného súdu Košice I, č. k. 26K/4/2017-1027 zo dňa 8.12.2021 súd zrušil konkurz vyhlásený na majetok úpadcu EXTEL INVEST s.r.o. po splnení konečného rozvrhu výťažku, predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.1.2022, o čom súd zverejnil oznam v Obchodnom vestníku č. 17/2022 zo dňa 26.1.2022. Uznesením Okresného súdu Košice I č. k. 26K/4/2017-1130 zo dňa 4.3.2022 súd odvolal správcu a dňa 6.6.2022 bol úpadca vymazaný ex offo z Obchodného registra. Na základe Zmluvy o odplatnom postúpení pohľadávky č. 1249133_870_ZoOPP_2019_CWR_SK zo dňa 29.10.2019, uzavretej medzi UBC ako postupcom a žalovaným ako postupníkom, došlo k postúpeniu vyššie uvedenej zabezpečenej pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. 000093/CORP/2014 zo dňa 19.5.2014 na žalovaného, vrátane zabezpečenia, ako aj vyššie uvedenej zabezpečenej pohľadávky zo Zmluvy o kontokorentnom úvere č. 00009F/CORP/2014 zo dňa 19.05.2014, vrátane zabezpečenia, na základe čoho je ako záložný veriteľ na vyššie uvedenom LV evidovaný žalovaný.

4. Žalobca argumentoval, že v prípade, ak sa záložné právo neuplatní v konkurze v základnej prihlasovacej lehote na prihlasovanie pohľadávok do konkurzu, v zmysle právnej úpravy účinnej do 31.12.2019 priamo zo zákona (ex lege) zaniká, a to okamihom uplynutia tejto základnej prihlasovacej lehoty. Tento dôsledok hmotného práva vyplýva z právnej úpravy ZKR od jeho účinnosti, t. j. od 1.7.2005 až do 31.12.2019, keďže dňom 1.1.2020 nadobudol účinnosť zákon č. 390/2019 Z. z., ktorým sa ustanovenie § 28 ods. 4 ZKR zmenilo tak, že zabezpečovacie právo už nezaniká, ale sa na neho už neprihliada. Dôvodil, že hmotnoprávnym dopadom neuplatnenia zabezpečovacieho práva v základnej lehote v konkurze, je zánik predmetného zabezpečovacieho práva bez ohľadu na to, či týmto zabezpečovacím právom bol zaťažený majetok úpadcu alebo majetok tretej osoby, rovnako bez ohľadu na to, či zabezpečovacie právo bolo uplatnené po uplynutí zákonnej lehoty alebo nebolo uplatnené vôbec. Uzavrel, že z dôvodu, že vtedajší veriteľ UCB si v základnej prihlasovacej lehote (ktorá uplynula dňa 21.10.2017) neuplatnil predmetné záložné práva podľa Záložnej zmluvy 1 a Záložnej zmluvy 2 v konkurze vedenom na majetok úpadcu EXTEL INVEST s.r.o. pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 26K/4/2017, tieto záložné práva v zmysle vtedy účinnej právnej úpravy zo zákona (ex lege) zanikli, a to ku dňu 22.10.2017. Na základe vyššie uvedeného žalobou navrhol žalobca určiť, že záložné práva v prospech žalovaného k dotknutým nehnuteľnostiam neexistujú.

5. Súd prvej inštancie uviedol, že v rámci skúmania splnenia procesných podmienok zistil, že na Mestskom súde Košice (predtým Okresnom súde Košice II) je vedené konanie pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 medzi tými istými stranami, o určenie neexistencie záložného práva. Z pripojeného

spisu Mestského súdu Košice sp. zn. K2-36Cb/16/2021 vyplynulo, že žalobu doručенú súdu 27.1.2021 žalobca v 5. rade (R E G A, spol. s r.o. Košice) odôvodnil tým, že R E G A, spol. s r.o. Košice je vlastníkom nehnuteľností evidovaných v katastrálnom území A. B., obec C. - A., okres C. E., evidovaných na LV č. XXXXX J. XXXXX ako (i) parcela reg. „C“, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 1.136 m², (ii) parcela reg. „C“, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 3.053 m², (iii) parcela reg. „C“, parc. č. XXX/XX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 248 m², (iv) stavba so súp. č. XXXX, druh stavby: priemyselná budova, popis stavby: K-300, postavená na parcele reg. „C“, parc. č. XXX/XX. V predmetnej žalobe žalobca v 5. rade (žalobca v tomto konaní) navrhol určiť, že záložné práva v prospech žalovaného (CPK s. r. o.) na vyššie uvedeníh nehnuteľnostiach, ktoré sú totožné s tými v tomto konaní, neexistujú. Konkrétne sa jedná o záložné právo v prospech žalovaného, ktoré bolo do katastra nehnuteľností zapísané vkladom pod číslom V 5314/2014 zo dňa 23.6.2014, v. z. 1127/2014 a zmena záložného veriteľa bola do katastra nehnuteľností zapísaná záznamom pod číslom Z-8407/2019 zo dňa 16.12.2019, v. z. 17/2020, a záložné právo v prospech žalovaného, ktoré bolo do katastra nehnuteľností zapísané vkladom pod číslom V 5314/2014 zo dňa 23.6.2014, v. z. 1127/2014 a zmena záložného veriteľa bola do katastra nehnuteľností zapísaná záznamom pod číslom Z-8407/2019 zo dňa 16.12.2019, v. z. 17/2020.

6. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa §§ 159, 161 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktoré upravujú litispendenciu a skúmanie procesných podmienok. Konštatoval, že medzi neodstrániteľné nedostatky podmienok konania patrí aj prekážka veci začatej, keď následkom zistenia, že o tom istom spore prebieha súdne konanie, musí byť v zmysle § 159 CSP zastavenie toho konania, ktoré začalo neskôr. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami a zisteným stavom, súd prvej inštancie konanie zastavil po zistení, že predmet žaloby v tomto konaní je totožný so žalobou vedenou Mestským súdom Košice pod sp. zn. 2K-36Cb/16/2021, ktoré začalo skôr, a to dňa 27.1.2021.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že zastavenie konania procesne zavinił žalobca, ktorý požadoval určenie neexistencie rovnakých záložných práv v dvoch civilných konaniach. Z toho dôvodu je povinný nahradiť trovy žalovanému, ktorému však v konaní žiadne preukázateľne nevznikli, preto súd prvej inštancie rozhodol, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

8. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

9. Žalobca v odvolaní nerozporoval, že v tunajšom súdnom konaní a v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 sa vedie spor medzi totožnými stranami konania. Namietal ale záver súdu prvej inštancie, že v tunajšom súdnom konaní a v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 sa vedie spor s totožným predmetom konania. Argumentoval, že totožnosť predmetu konania je totožnosť nároku uplatneného z rovnakého skutkového základu či skutkového deja. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (t. j. ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode). Poukázal, že uvedené závery konštantne vyplývajú z ustálenej rozhodovacej praxe súdov a judikatúry, ako aj z právnej teórie. Uviedol, že súd prvej inštancie svoj záver o totožnosti predmetu konania založil iba na tom, že žalobca sa domáha určenia neexistencie totožných práv, teda iba na totožnosti žalobného petitu, no nezaoberal sa preskúmaním toho, či v tunajšom súdnom konaní a v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 sa žalobca domáha žalobného nároku na základe tých istých skutkových tvrdení, teda či žalobný nárok žalobcu v týchto dvoch súdnych konaniach je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode. V dôsledku toho dospel podľa žalobcu súd prvej inštancie k nesprávnemu záveru o totožnosti predmetu konania v oboch súdnych konaniach. Mal za to, že ak by súd prvej inštancie skúmal, či v oboch uvedených súdnych konaniach

sa žalobca domáha žalobného nároku na základe tých istých skutkových tvrdení, teda či žalobný nárok žalobcu v týchto dvoch súdnych konaniach je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a rovnakom právnom dôvode, musel by dospieť k záveru, že totožnosť predmetu konania v týchto dvoch súdnych konaniach nie je daná. Poukázal, že zo súdneho spisu konania vedeného na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021, žalobný petít v tomto konaní znie jednak na určenie neexistencie pohľadávky zo zmluvy o úvere v znení dodatku č. 1 a tiež zo zmluvy o kontokorentnom úvere, ako aj na určenie neexistencie záložných práv na zabezpečenie týchto úverových pohľadávok. Skutkovým základom, o ktorý sa opiera tamojšia žaloba, je (i) namietaná neplatnosť postúpenia týchto úverových pohľadávok z UCB na žalovaného na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2019, a to z dôvodu namietaného porušenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“), a v dôsledku toho aj (ii) namietaná neplatnosť postúpenia záložných práv zabezpečujúcich tieto úverové pohľadávky z dôvodu akcesorického charakteru záložných práv k zabezpečeným pohľadávkam. Žalobou požadovaná neexistencia záložných práv je teda založená na tom argumentačnom základe, že záložné právo má akcesorický charakter k zabezpečenej pohľadávke, a teda ak žalovaný nie je veriteľom úverových pohľadávok v dôsledku ich neplatného postúpenia na neho pre porušenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., nie je ani záložným veriteľom o. i. žalobcu, t. j. záložné práva žalovaného voči o. i. žalobcovi, neexistujú.

10. Ďalej žalobca v odvolaní dôvodil, že ako je zrejmé zo žaloby iniciujúcej tunajšie súdne konanie (sp. zn. K2-33Cb/15/2023), skutkovým základom, o ktorý sa žaloba opiera, je namietaná neexistencia záložných práv z dôvodu, že vtedajší veriteľ UCB si v základnej prihlasovacej lehote neuplatnil záložné práva v konkurze vedenom na majetok úpadcu EXTEL INVEST s.r.o. (konkurz vedený na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26K/4/2017), v dôsledku čoho záložné práva zanikli v súlade s vtedy platným a účinným ustanovením § 28 ods. 4 ZKR. S poukazom na uvedené uzavrel, že skutkový základ v tunajšom súdnom konaní a v súdnom konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 je odlišný. V oboch súdnych konaniach sa žalobca domáha určenia neexistencie záložných práv z odlišných skutkových a právnych dôvodov, preto záver súdu prvej inštancie o totožnosti predmetu konania a o existencii prekážky litispendencie označil za nesprávny, v dôsledku čoho je podľa žalobcu nesprávne a nezákonné aj napadnuté uznesenie.

11. Žalovaný sa k odvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 12.7.2023, nevyjadril.

12. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu, ktoré bolo podané v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania, pretože nejde o také odvolanie proti rozhodnutiu, na prejednanie ktorého je potrebné nariadiť odvolacie pojednávanie podľa § 385 ods. 1 CSP. Vec prejednal podľa § 379 - § 385 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

13. Žalobca podanie odvolania odôvodnil dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

14. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym právnym posúdením. Posúdil, či procedúra prejednanja veci pred súdom prvej inštancie znemožnila žalobcovi realizáciu jeho procesných oprávnení v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces; či sa v procesnom postupe súdu prvej inštancie vyskytli pochybenia, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, a ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval správne príslušné právne predpisy.

15. Vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Na doplnenie a zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie a k odvolaniu žalobcu, odvolací súd uvádza:

16. Predmetom odvolacieho konania a zásadnou spornou otázkou bolo posúdenie, či v danom konaní súd prvej inštancie správne postupoval a rozhodol, keď napadnutým uznesením konanie zastavil podľa § 159 CSP.

17. Podľa § 159 CSP, začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr.

18. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že účelom prekážky litispencie je, že o tom istom predmete a medzi tými istými stranami sporu, nemôže byť začaté konanie na tom istom alebo inom súde. Litispencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd z úradnej povinnosti odstrániť, a to bez ohľadu na to, kedy túto prekážku zistí, alebo kedy táto prekážka vznikla.

19. Žalobca odvolanie odôvodnil tým, že na to, aby existovala prekážka litispencie je potrebné, aby na tom istom alebo inom súde bolo začaté konanie, ktoré má rovnaké sporové strany, rovnaký predmet konania a rovnaké skutkové okolnosti, od ktorých sa odvodzuje právo. Za zásadnú pre rozhodnutie vo veci pritom považoval práve podmienku rovnakých skutkových okolností, keď argumentoval, že i keď medzi rovnakými stranami prebieha na Mestskom súde v Košiciach pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 spor s rovnakým predmetom konania, v tomto spore ale rovnaký nárok (určenie neexistencie záložného práva) vyplýva z iného skutkového základu, resp. skutkového deja.

20. Odvolací súd poukazuje, že z obsahu žaloby, ktorá je podkladom pre toto konanie, a ktorá bola súdu prvej inštancie doručená dňa 14.2.2023, vyplýva, že žalobca svoj nárok na určenie neexistencie záložných práv odôvodňuje tým, že veriteľ UCB si v základnej prihlasovacej lehote neuplatnil záložné práva v konkurze vedenom na majetok úpadcu EXTEL INVEST s.r.o., v dôsledku čoho záložné práva zanikli ku dňu 22.10.2017 v súlade s vtedy platným a účinným ustanovením § 28 ods. 4 ZKR.

21. Žalobný nárok na určenie neexistencie záložných práv v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 (žaloba bola súdu prvej inštancie doručená dňa 27.1.2021) žalobca, ako sám uviedol v odvolaní, odôvodňuje neplatnosťou postúpenia úverových pohľadávok z UCB na žalovaného na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 29.10.2019, a to z dôvodu namietaného porušenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a v dôsledku toho aj neplatnosťou postúpenia záložných práv zabezpečujúcich tieto úverové pohľadávky z dôvodu akcesorického charakteru záložných práv k zabezpečeným pohľadávkam.

22. Zo skutočností uvedených v odsekoch 20. a 21. tohto uznesenia teda bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že už v čase podania žaloby vo veci vedenej na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021 (27.1.2021) existovali skutkové okolnosti, ktorými žalobca odôvodňuje nárok na určenie neexistencie záložných práv v prejednávanej veci (žalobcom tvrdený zánik záložných práv ku dňu 22.10.2017 z dôvodu, že veriteľ UCB si v základnej prihlasovacej lehote neuplatnil záložné práva v konkurze). Žalobca ale namiesto toho, aby ich v žalobe, na podklade ktorej je vedené konanie sp. zn. K2-36Cb/16/2021, uviedol ako ďalšie (resp. iné) dôvody, pre ktoré sa domáha svojho nároku, inicioval podaním žaloby dňa 14.2.2023 druhé samostatné konanie sp. zn. K2-33Cb/15/2023 proti žalovanému, s rovnakým predmetom, v ktorom týmito ďalšími skutkovými okolnosťami odôvodňuje rovnaký nárok, akého sa domáha v konaní vedenom na Mestskom súde Košice pod sp. zn. K2-36Cb/16/2021.

23. Civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňou nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha. Strana domáhajúca sa týchto právnych následkov, poniesie aj nepriaznivé dôsledky stavu non liquet (neobjasneného určitého skutkového stavu, resp. určitej relevantnej skutočnosti), teda procesných následkov toho, ako keby bolo zistené, že k naplneniu skutkových predpokladov hypotézy právnej normy, ktorej účinkov sa domáhala, nedošlo (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 24/2019 zo dňa 9. júna 2020). Platí, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu (článok 8 CSP). Z uvedeného vyplýva i to, že základnou procesnou povinnosťou žalobcu je uviesť v žalobe všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, o ktoré opiera dôvodnosť svojho nároku. Ak napríklad spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným žalobou navrhuje určiť neplatnosť uznesenia valného zhromaždenia z viacerých rozdielnych dôvodov, ako sú napríklad (i) nedodržanie postupu pri zvolaní valného zhromaždenia, alebo (ii) nedodržanie potrebného počtu hlasov pri prijatí uznesenia,

má všetky tieto dôvody v žalobe označiť. Akceptovanie postupu a argumentácie žalobcu v odvolaní, by v aplikačnej praxi pri príklade uvedenom v predchádzajúcej vete znamenalo, že žalobca by sa mohol v súdnom konaní domáhať určenia neplatnosti stále rovnakého uznesenia valného zhromaždenia, ak by rovnaký žalobný nárok odôvodňoval zakaždým iným samostatným dôvodom, a to všetko za stavu, že všetky tieto dôvody existovali už v čase podania prvej z nich.

24. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uzatvára, že ak medzi subjektami existuje spor, ktorý sa týka ohrozenia alebo porušenia práva, žalobca má v civilnom súdnom konaní v takomto spore v žalobe vyčerpávajúco označiť všetky skutkové tvrdenia, dôležité pre rozhodnutie vo veci a nie iniciovať viaceré súdne spory s rovnakým predmetom konania, do ktorých skutkový dej rozloží.

25. Odvolací súd preto dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a zodpovedá účelu sledovanému ust. § 159 CSP.

26. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalovaný síce bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže ale podľa obsahu spisu žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

27. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa v § 419 CSP.

Dovolanie možno podať v lehote dvoch mesiacov od doručenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu, na súde ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, dovolanie môže podať aj intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy podľa § 427 ods. 1 CSP.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom, okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP, ak má dovolateľ sám, alebo jeho zamestnanec alebo člen vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Inak dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 447 písm. c) CSP.

V dovolaní podľa § 428 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).